

PRZYPATROWANIE SIĘ (3) *sb n*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w przypatrowanie).

sg G przypatrowania się (2). ◇ D przypatrowaniu się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Rzeczownik od „przypatrować się” (3) :

1. [*Oglądanie, przyglądanie się, obserwacja [czego]*]: Bo iáko tego świata moźni krolowie á pánowie zacni/ z głoŃem tráby krzykliwey do miaŃt ławnych wieźdźáiá/ przez ktory o wiáźdźcie Ńwoim znać dawáiá/ y oczy ludzkie ku przypátrowániu Ńię chwały á pompy Ńwey obracáiá y powabiáiá: Ták [...] *GrzegŻarnPos 1597 I 249v (Linde s.v. przypatrzeć się).*]

2. *Rozmyślanie, rozważanie; consideratio, contemplatio Cn [czemu] (3) :* Bo roŃthropnoŃci moźe vźyć y kupiec/ y krámarz/ y káźdy rzemięŃnik/ kthora iuź s ćwiczenia á s przypátrowánia Ńie roźnym rzeczám w człowieku bácznym Ńnádnie zámnoźyć moźe. *RejZwierc 146; CiekPotr 87.*

a. *Rozmyślanie o Bogu i Jego działaniach (1) :* wźyŃcy nowego teŃtámentu Piárze/ nie byli ták do łow przywiáźáni/ źeby oneyźe rzeczy/ łowj inźnymi pokázáć nie mogli: ábo przynamniey wzmiankę ieŃy vczynić [...] á w tym czytelniká do pierwźzego o teyźe rzeczy piánia odelláć: á iákoby pobudzić ku przypátrowániu Ńie duchowi Boźemu Prorockiemu *CzechRozm 126v.*

Cf PRZYPATROWAĆ SIĘ

KO